भाषाज्ञ sprachenkundig.
भाषिक der Volkssprache angehörig; *f.* **आ** Sprache.
भाषित (*s.* **भाष्**) *n.* das Sprechen, Sprache.
भाषितर् redend (*Acc. o.* —°).
भाषितव्य anzureden.
भाषिन् (*meist* —°) sprechend, schwatzend.
भाष्य *n.* das Reden, Sprechen; Commentar, *auch* = **महाभाष्य**.
भाष्यकार *u.* °**कृत्** *m.* Commentarverfasser, *Bein. Patañjali's.*
1. **भास्** *n.*, (*älter als*) *f.* Glanz, Schein.
2. **भास्**, **भासति**, °**ते** glänzen, leuchten, scheinen, videri (*mit Nom. o. Instr.*), einleuchten, klar werden. *p.p.* **भासित** leuchtend. *Caus.* **भासयति** (°**ते**) erleuchten, erhellen, erscheinen lassen. **अव** scheinen, videri (*Instr. o. Adv. auf* **वत्**). *p.p.* **अवभासित** beleuchtet, strahlend. **उद्** aufleuchten; *Caus.* erleuchten, erhellen. **प्रति** *Med.* scheinen, erscheinen wie (*Nom. o. Instr.*).
भास *m.* Licht, Glanz; Art Vogel. *f.* **भासी** die Urmutter dieser Vögel.
भासक erscheinen *o.* kenntlich machend (—°); *m. N. eines Dichters.*
भासद् *m.* Hinterbacke.
भासन *n.* das Scheinen, Glänzen, Hervortreten.
1. **भासस्** *n.* Licht, Strahl.
2. **भासस्** *n.* Futter, Fraſs.
भासिन् (—°) scheinend, leuchtend.
भासुर leuchtend, glänzend durch (—°). *Abstr.* °**त्व** *n.*
भास्कर Licht machend, glänzend. *m.* Sonne, *Mannsname.*
भास्मन aus Asche gemacht.
भास्य zur Erscheinung zu bringen. *Abstr.* °**त्व** *n.* (*ph.*).
भास्वन्त् scheinend, glänzend. *m.* Sonne.
भास्वर *dass.*
भिक्ष्, **भिक्षते** (°**ति**) wünschen, erlangen, erstreben, (*Acc. o. Gen.*), etw. erbetteln *o.* jemd. anbetteln (*Acc.*); jemd. um etw. bitten (*2 Acc.*).
भिक्षण *n.* das Betteln.
भिक्षा *f. dass.*, Bettelbrot, Almosen. *Acc. mit einem Verb. des Gehens o. mit* **कर्** betteln gehen, betteln.
भिक्षाचरण *u.* °**चर्य** *n.*, °**चर्या** *f.* das Bettelngehen.
भिक्षाटन *n. dass.*; °**नं कर्** betteln.
भिक्षान्न *n.* erbettelte Speise, Bettelbrot.
भिक्षापात्र *u.* °**भाण्ड** *n.* Betteltopf.
भिक्षार्थिन् Almosen verlangend; *m.* Bettler.
भिक्षावन्त् bettelnd.
भिक्षावृत्ति vom Betteln lebend.
भिक्षाशित्व *n. Abstr. zum folg.*
भिक्षाशिन् Bettelbrot essend.
1. **भिक्षाहार** *m.* Bettelbrot.
2. **भिक्षाहार** von Bettelbrot lebend.
भिक्षि = **भिक्ष्** (*g.*).
भिक्षितव्य anzubetteln.
भिक्षिन् bettelnd.
भिक्षु *m.* Bettler, *bes.* ein Brahmane im letzten Lebensstadium.
भिक्षुक *dass.*; *f.* **ई** Bettlerin.
भिक्षुचर्या *f.* das Lebensstadium des Bettlers.
भित्त *n.* ein abgebrochenes *o.* abgeschnittenes Stück; Wand.
भित्ति *f.* das Zerbrechen, Sprengen; Art Matte, Wand (*adj.* —° **भित्तिक**).
भित्तिवेदिकाबन्ध *m.* Erdwallaltar.*
1. **भिद्**, **भिनत्ति** (**भिन्त्ते**) spalten, durchbrechen, durchstechen, aufreifsen, teilen, öffnen, brechen (*auch übertr.*), lösen, unterbrechen, versperren, stören, vernichten, entzweien, umstimmen, ändern, unterscheiden. *Pass.* **भिद्यते** (°**ति**) gespalten werden u. s. w., bersten, sich teilen, sich öffnen, sich ergiefsen, sich ändern, verschieden sein. *p.p.* **भिन्न** *s. bes. Caus.* **भेदयति** spalten, zerschlagen, zerstören, teilen, entzweien, verführen. **अव** zerspalten, durchbohren. **उद्** durchbrechen, durchdringen; *Pass.* aufspringen, aufbrechen (*Knospen u. s. w.*), zum Vorschein kommen; *p.p.* **उद्भिन्न**. **प्रोद्**, *p.p.* **प्रोद्भिन्न** = **उद्भिन्न**. **निस्** auseinanderspalten, *p.p.* **निर्भिन्न**. **प्र** spalten, aufreifsen; *Pass.* zerspringen, aufgehen, sich öffnen. **वि** durchbohren, zerbrechen,